

ville Skibene tænke paa Udgifterne. Er det for Eksempel en større Englandsfarer paa 200 Tons — en almindelig Brig — saa maa den allerførst betale 60 Kr. i Kanalafgift — jeg gaar ud fra, at de ikke skulle betale „Fyrpenge m. m.“ som sammen med Havneafgiften frembringe de halvanden Mill. — altsaa 30 Dre pr. Ton. Og saa er der Lodspenge, som repræsenterer et ret betydeligt Beløb. Ved Hals er der Lodsvang, og Vintertaxten for Lodspenge er for et Skib paa 12 Fods Dybgaende, altsaa paa 180—200 Tons, 14 Kr. 69 Dre; og saa paa den anden Side maa der have Lods; hvor stor Taxten der vil blive, kan ikke vides, men ses hen til Lodspengene ved Esbjerg, saa er Taxten der, for et Seilskib af samme Dybgaendes om Sommeren, 39 Kr. 44 Dre og om Vinteren 52 Kr. 59 Dre; det er betydelige Summer overfor Nutidsfragten, og de fleste Skibe ville betænke sig to Gange herpaa, naar de komme østfra, men naar de komme vestfra, saa kunne de undgaa den farlige Seilads omkring Stagen, siges der, og de ville med Glæde gribe til denne Kanal. Nei, de ville saameget ikke. Den ærede Forslagsstiller sagde, at han havde talt med Skipperne fra Svendborg og Thurs, og de havde sagt, at Projektet var godt, men den ærede Forslagsstiller vilde af de allerfleste Sømcænd faae et helt forbauset Svar, naar han vilde spørge dem, om det er heldigere at skulle søge ind i Bunden af Jammerbugten end at følge den almindelige Rute nordpaa udenom Stagen. Det er en ren Misforstaaelse al denne Tale om den farlige Seilads om Stagen. Der er slet ingen Fare der mere end paa den øvrige Vestkyst. Det farlige for Seiladsen er langs hele Vestkysten, og Faren ligger i, at den ydste Kyst er saa lav, at det er vanskeligt at faae Land i Sigte. Dertil kommer, at der meget ofte er Taage paa Vestkysten. Faren ligger altsaa i, at man paa Grund af Tykning kan komme for nær den lave Kyst, før man ser den, det er Stagen. Saa er der ogsaa det, at Landet grunder langsomt op, og saasnart der reiser sig en vestlig, ikke engang Storm men Blæst, saa er der af denne Grund strax stærk Sø, langt værre Sø end oppe ved Norge, da Grunden der gaar meget steilt ned, Ved Vestkysten opdager man i usigtbart Veir Vandet for sent, og saa er der allerede haard og krap Sø, som gjør det vanskeligt at presse sig klar af Vandet igjen. Det er Faren ved Seiladsen langs den ydste Kyst: Tykning og uformodet Strømsætning, saa man ikke veed, hvor man er. Væser man Beregningerne over Forlisene Nar ud og Nar ind ved Sjællands Vestkyst, vil man finde at mere end 3 af 4 Strandinger, det

helt overveiende Tal berettes at hidrøre fra „Tykning og uformodet Strømsætning“. Grunden til Forlis er for den overveiende Del, at de vide ikke, hvor de ere. Pludselig og for sent opdage de, at de ere under Land, og saa kan det ikke lykkes dem at styre klar af Vandet. Skal man Stagen rundt, kan man holde sig saa langt fra Vestkysten som muligt, indtil Tiden er kommen, da man skal have fat i Landet og komme Stagen ind. Saa kan man have feilt Bestik, man kan være forsat af Strømmen, kommer for sydlig og strander. Dette er Narjagen til Strandingerne ved Stagen, og ikke det, at Stagen skulde være særlig farlig fremfor den øvrige Kyst. Forlisene ste navnlig paa den midterste Trediedel ned ad Kysten, man ser af Strandingstabellerne, at der er Faren, der ster Strandingerne fortrinsvis. Denne Fare ved den ydste Kyst vilde særlig blive forøget ved en Havn i Jammerbugten, især naar Skibene ikke vedblivende vilde være saa kloge saaledes som nu at holde sig saa langt borte som muligt fra Jammerbugten med samt dens Havn. Seilskibe fra England navnlig om Efteraaret — ja i Sommeren vil der ikke være Tale om, at det kan betale sig for Seilskibe at betale Kanalafgifter, Lodspenge og sinke sig ved at gaa ind i Kanalen i Stedet for at fortsætte Kursen — men om Efteraaret vilde Skibe, som komme fra England, og som seile paa deres Nordsjøbestik, og maaste ikke have kunnet tage Solhøiden en eneste Dag, vel vogte sig for at sætte Kursen efter Jammerbugten for at forsøge paa at finde Havnen der, nei, de søge op mod Nord, søge at holde sig langt fra Kysten og komme ind mod Norges Kyst, saa vide de, hvad de have at rette sig efter. Men de vilde ikke ind paa Kysten her, hvor de muligvis pludselig opdage, at de ere 50 Favne nær ved Land, naar de saa have havt Tykning og uformodet Strømsætning, saa have vi Forliset. Nei, Seilskibene vilde vel vogte sig for om Efteraaret at gaa ind i Jammerbugten, og Anlæget af en Havn der vilde i høj Grad forøge Antallet af Strandingerne, hvis den kunde lokke Skibene til at gaa ind. Den ærede Forslagsstiller henviste til Elben, men der er dog en betydelig Forskiel. Der er en Flod, en Mill bred, en af Verdens Handelsveie, og derfor hyppelig belyst og mærket, medens her er en Havn, hvor Skibe, naar de ikke træffe Mundingen, falde af og saa ere sikke paa at forlise. Maa jeg ogsaa minde om, at i den Tid, hvor der er Is i Kattegattet, saa er Simfjorden Noget af det, som tidligst er tilfrosset ofte hele Vinteren, ja, i Nar slippe vi derfor, men i Reglen vil Simfjordskanalen være frosset til om Vinteren. Med For-